

- μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
 6 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,
 δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
 7 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος,
 εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
 8 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
 9 εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πάσιν τοῖς ἐχθροῖς σου,
 ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.
 10 θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώ-
 που σου.
 κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς,
 καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
 11 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς
 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων,
 12 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά,
 διελογίσαντο βουλήν, ἣν οὐ μὴ δύνωνται στήσαι.
 13 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον.
 ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
 14 ὑψώθητι, κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.
 ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

21

ΚΑ΄

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς.
 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
 2 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
 μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμά-
 των μου.
 3 ὁ θεός μου, κεκράζομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση,
 καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἔμοι.
 4 σὺ δὲ ἐν ἀγίοις κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος Ἰσραηλ.
 5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν,
 ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.
 6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν,
 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.
 7 ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος,

5² αἰωνα] + και εις (+ τον S) αἰωνα του SB^s: item S[†] in 7¹, ubi S τον
 etiam ante αἰωνα 1⁰ add. || 8² σαλευθω S[†] || 10¹] pr. οτι S* | 10² κυ-
 ριος ... αυτου συνταραξει pl.] κυριε ... σου -ξει BSA || 12² βουλας ας ...
 στηναι A

|| 21 (#122) 1 ψ. τω δ. > A[†] || 3¹ ημερας L] + προς σε BSA || 7¹ ου-
 χι A[†]